

tale – at alt det regionalpolitiske samarbejde blev samlet i ét ministerium. Jeg ved da godt, at vi i dag ser indenrigsministeren sidde nede på stolen, men når det kører i den praktiske hverdag, er der en stribe af ministerier, der er indblandet i alt det her.

Der kunne jeg have ønsket mig, at hr. Touborg havde stillet som betingelse til regeringen for at gå med i et forslag til vedtagelse, at der nøjagtig blev indsat en pind i forslaget til vedtagelse om det, som var essensen i hr. Touborgs tale, nemlig at alt regionalpolitisk arbejde foregår i ét ministerium, og hvis det ministerium har brug for noget hjælp her og dér, så kan de bare søge det internt. Det synes jeg havde været et positivt signal.

Så tror jeg i øvrigt, at vi kan få en ganske udmærket debat i dag. Det er der lagt op til på sådan en skøn fredag, hvor solen skinner.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg tror faktisk ikke, solen bliver ved med at skinne, men det er forhåbentlig ikke på grund af vores debat.

Jeg vil spørge, om hr. Touborg kan bekræfte, at vi nu har fået byttet det ud, som var i de fem partiers forslag, som jeg fremsatte, nemlig den her meget operative ansvarsplacering; at holde øje med, at alle relevante tiltag bliver vurderet, og at regeringen skal vurdere nødvendigheden af at iværksætte afbødende initiativer.

Det har vi nu fået byttet ud til fordel for en sætning om en social og økologisk bæredygtig udvikling. Det er faktisk den reelle forskel på de to vedtagelser.

Kan hr. Kristen Touborg bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Først vil jeg give hr. Knud Erik Kirkegaard en konkretisering af, hvad økologisk bæredygtighed er. Det er i al fald for mig ikke en forudsætning, at folk i sådan et område skal have ring i næsen. Det kan jeg med hundrede procents sikkerhed stå inde for.

Både Kristeligt Folkepartis og Dansk Folkepartis ordførere spørger til, hvorfor vi ikke kunne lave et fælles forslag til vedtagelse, og hvad forskellen er mellem dem. Der er jo ikke stort andet at sige til det, end at der har været forhandlinger mellem partierne, og det er der en del partier, der er gået ind i, men man kunne åbenbart ikke finde sammen om at lave det sam-

me forslag til vedtagelse. Derfor ender det med, at vi kommer med to. Det er vel den mest logiske forklaring, der kan gives på det.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Det minder jo mest om en række opponenter til det lange forslag til vedtagelse. Men der er to ting, som jeg godt vil have svar på af hr. Kristen Touborg.

For det første: Når vi begynder at tale om bæredygtighed, er det så ikke en lidt indsnævret, dansk opfattelse af bæredygtighed sammenlignet med den egentlige definition på bæredygtighed, nemlig at den ud over miljø indebærer økonomi og sociale forhold, altså den egentlige FN-definition? Er den virkelig ikke i regionaldebatten noget af essensen, nemlig at bæredygtighed består i økonomi og dermed beskæftigelse? Det er den ene del af bæredygtigheden, som nok er den, vi i virkeligheden først og fremmest skal drøfte her.

Så en anden ting: Er hr. Touborg ikke bekymret over, at det forslag ikke i den grad fokuserer på det samlede ansvar og koordinering af de her statslige tiltag? Er det ikke det, der i virkeligheden er humlen i det og det allerstørste problem?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg kan konstatere, at det eneste, hr. Touborg kunne oplyse om den formulering i forslaget til vedtagelse, var, at der ikke ville blive stillet krav om, at beboerne i det pågældende område skulle have ring i næsen. Tak for den oplysning. Så er vi da så kloge. Men spøg til side, vil jeg sige til hr. Kristen Touborg.

Det, jeg frygter, er, at de udsatte områder, efter det, som hr. Touborg her har lagt op til, får nogle projekter, der ikke rigtig er nogen økonomisk kraft i, og som der ikke er nogen økonomisk udvikling i, der kan løfte regionen ud af den stagnation, som nogle regioner eller områder er i eller kan komme i. Det er min virkelige frygt ved den formulering. Hvordan vil hr. Touborg overbevise mig og andre om, at det ikke er dét, lige præcis dét, der vil ske som følge af den formulering?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil sige, at jeg synes, at hr. Knud Erik Kirkegaard læser det fremsatte forslag til vedtagelse, som Fanden læser Bibelen.